

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. [jméno] [příjmení] a soudců JUDr. Ireny Sekavové a Mgr. Jiřího Pacovského ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]

sídlem [adresa žalobkyně],

zastoupena advokátem Mgr. [jméno] [příjmení],

sídlem [adresa]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

bytem [adresa],

zastoupen advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], CSc.,

sídlem [adresa]

o zaplacení 22 148,69 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku pro uznání Okresního soudu v Berouně ze dne 8. 9. 2023, č. j. 10 C 235/2023 – 12,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení 10 358 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně (dále jen soud prvního stupně) rozsudkem ze dne 8. 9. 2023, č. j. 10 C 235/2023 – 12 stanovil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 22 148,69 Kč se

zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od [datum] do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Výrokem II. stanovil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení 9 307,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího zástupce. Soud prvního stupně rozhodl rozsudkem pro uznání.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání žalovaný, který soudu prvního stupně vytýkal chybný postup, poté, kdy byla platebním rozkazem vydáným soudem prvního stupně žalovanému stanovena povinnost zaplatit žalobkyni částku 22 148,96 Kč s příslušenstvím nebo aby proti rozhodnutí podal odpor, žalovaný odpor podal. Vzhledem k tomu, že včas podaným odporem se platební rozkaz zrušuje, měl soud natítit jednání ve věci. Soud prvního stupně však takto nepostupoval apo podání odporu žalovaným rozhodl rozsudkem pro uznání. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

3. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalovaného navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, když poukazovala na to, že proti rozsudku pro uznání jsou odvolacím důvodem pouze vady uvedené v ustanovení § 205 odst. 2 písm. a) občanského soudního řádu, přičemž žalovaný žádné takové vady v odvolání neuvedl.

4. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

5. Žalovaný uplatnil v projednávané věci odvolací důvod ve smyslu § 205b o. s. ř., neboť z jeho odvolání obsahově vyplývá, že je přesvědčen o tom, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

6. V projednávané věci se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení částky 22 148,69 Kč se zákoným úrokem z prodlení z této částky, a to jako bezdůvodného obohacení, které žalovanému na úkor žalobkyně vzniklo nadužíváním spoluvlastnického podílu nemovitosti za období od [datum] do [datum]. Výše bezdůvodného obohacení byla stanovena jako výše obvyklého nájemného nemovitosti ve výši 172 800 Kč za 1 rok. Žalobkyně je spoluvlastníkem nemovitosti zapsané na list vlastnictví u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun pro [územní celek] a [katastrální území] a dále nemovitosti zapsané na list vlastnictví pro [územní celek] a [katastrální území], a to ve výši spoluvlastnického podílu ideálních dvou šedesátin v období od [datum] do [datum], ve výši ideálních tří šedesátin za období od [datum] do [datum] a ve výši ideálních pět šedesátin za období od [datum] do [datum].

Proti výzvu žalobkyně žalovaný, který předmětně nemovitosti užívá v plném rozsahu, žalobkyni požadovanou částku neuhradil.

7. Soud prvního stupně ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání podle ustanovení § 153a odst. 1, 2, 3 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení, uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatněn, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněn jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání jen, navrhně-li to žalobce. Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit směr (§ 99 odst. 1 a 2). Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).

8. Podle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nepbýlo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněn v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vyjádřil rozhodující skutečnost, na nichž staví svoji obranu a k vyjádření připojí listinné

důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2) a ve věcech uvedených v § 120 odst. 2. Jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odst. 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby (§ 114b odst. 5 o. s. ř.).

9. Odvolací soud dospěl k závěru, že v daném případě byly splněny všechny zákonné podmínky pro vydání rozsudku pro uznání. Žaloba má veškeré zákonné náležitosti podle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř., je určitá a projednatelná. Žalobní návrh vychází ze skutkového vyličení žaloby, a tak, jak je v ní popsán, není v rozporu s hmotným právem. Na základě této žaloby byl vydán dne 29. 6. 2023 elektronický platební rozkaz č. j. EPR 127604/2023-5, obsahující výzvu k podání vyjádření ve smyslu ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. v případě, že bude žalovaným podán odpor proti platebnímu rozkazu, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu. Žalovaný byl poučen o následcích pro případ, že nebude vyjádření ve lhůtě podáno. Platební rozkaz byl žalovanému doručen do vlastních rukou dne [datum], odpor proti platebnímu rozkazu byl podán žalovaným prostřednictvím jeho právního zástupce na základě plné moci udělené dne [datum] a doručen soudu prvního stupně dne [datum]. Žalovaný v odporu neuvedl žádné skutečnosti k žalobním tvrzením. Další podání obsahující vyjádření žalovaného podáno nebylo. Soud prvního stupně proto dne [datum] rozhodl rozsudkem pro uznání v souladu s ustanovením § 153a odst. 2, 3 o. s. ř., aniž by nařídil jednání ve věci (§ 153a odst. 4 o. s. ř.).

10. Odvolací soud zdůrazňuje, že pro účely vydání rozsudku pro uznání vychází soud pouze ze znění žaloby, zkoumá její projednatelnost a případný rozpor žalobního nároku (tak jak je skutkově vyličen v žalobě) s hmotným právem. V žádném případě nepřezkoumává důvodnost žaloby a nezabývá se ani předloženými důkazy. V daném případě návrh žalobkyně na vydání platebního rozkazu potřebné náležitosti splňoval. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odporu proti soudem prvního stupně vydanému platebnímu rozkazu neuvedl žádné skutečnosti, pro které s žalobou nesouhlasí, bylo na něm, aby k výzvě soudu podle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř., aby se ve věci písemně vyjádřil, takové výzvě vyhověl tím, že ve stanovené lhůtě písemně sdělí, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, ať zcela či zčásti, nebo co do základu. V případě, že nárok žalovaným není zcela uznán, musí písemné vyjádření obsahovat také vyličení rozhodujících skutečností, na nichž staví svoji obranu proti nároku uplatněnému v žalobě, popřípadě označení důkazů, jejichž provedení navrhuje k prokázání svých tvrzení. Vyličením rozhodujících skutečností žalovaný reaguje na to, co o skutečnostech významných pro rozhodnutí ve věci tvrdil žalobce; obrana žalovaného spočívá v tom, že ačkoliv pravdivost některých tvrzení žalobce může potvrzovat, vyvrací svými konkrétními údaji pravdivost jiných tvrzení žalobce, popřípadě, že uvádí další skutečnosti, které žalobce netvrdil, na jejichž základě by spor mohl vyznít ve prospěch žalovaného. Svoji obranu proti nároku uplatněnému v žalobě žalovaný nemusí rozvádět do všech podrobností a výslovně se vyjadřovat ke všem tvrzením žalobce, postačí, jestliže postaví proti tvrzením žalobce alespoň taková tvrzení o rozhodujících skutečnostech, z nichž vyplývá základ jeho obrany proti žalobě; tedy, jestliže uvede přinejmenším takové skutečnosti, které, budou-li prokázány, mohou vést k tomu, že bude, případně může mít ve sporu alespoň částečný úspěch. Takové vyjádření je možno podat již v odporu proti platebnímu rozkazu, aniž by bylo učiněno samostatným podáním. V daném případě však žalovaný tuto povinnost nesplnil, když žádné skutečnosti neuvedl ani v odporu a následné vyjádření nepodal.

11. Fikce uznání nároku uplatněného proti žalovanému v žalobě nenastane tehdy, jestliže žalovaný prokáže, že mu v podání vyjádření bránil vážný důvod a současně, jestliže takový vážný důvod alespoň sdělí soudu ve lhůtě stanovené pro podání vyjádření nebo jestliže šlo o tak vážný důvod, který mu zabránil v tom, aby soudu, byť jen sdělil, že u něj tento vážný důvod nastal.

Zalovaný však vyjádření k odporu nepodal a soudu nesdělil žádný důvod, který by mu v tom bránil.

12. Za tohoto stavu tedy nastala fikce uznání nároku žalobkyně co do důvodu a výše, a tím nastaly podmínky pro vydání rozsudku pro uznání. Soud je dokonce za těchto okolností povinen tento rozsudek vydat, pokud jsou splněny všechny další podmínky zákona. V daném případě nejsou naplněny ani negativní podmínky, pro které by nebylo možné rozsudek pro uznání vydat. Ve věci totiž lze uzavřít a schválit směr podle § 99 odst. 1 a 2 o. s. ř. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 2, 3 o. s. ř.

13. Ze všech těchto důvodů odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil podle § 219 o. s. ř.

14. Rozsudek soudu prvního stupně byl jako správný potvrzen i ve výroku o náhradě nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení před soudem prvního stupně úspěšná (§ 142 odst. 1 o. s. ř.) a má tedy právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které soud prvního stupně správně vyčíslil a odvolací soud na toto vyčíslení pro stučnost odůvodnění odkazuje.

15. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 151 a § 142 odst. 1 o. s. ř. I v odvolacím řízení plně úspěšná žalobkyně má právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů. Ty představuje odměna zástupce žalobkyně za 2 úkony právní služby (písemné vyjádření k odvolání a účast zástupce žalobkyně u jednání odvolacího soudu) po 2 020 Kč podle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, náhrada cestovního k jednání odvolacího soudu ze sídla zástupce žalobkyně a zpět ve výši 2 920 Kč (354 km, spotřeba pohonných hmot 7,4 l [císlo] km, cena benzínu Natural 95 ve výši 41,20 Kč, sazba náhrady 5,2), náhrada za proměškany čas v rozsahu deseti započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1 000 Kč podle § 14 advokátního tarifu a 21 % DPH ve výši 1 798 Kč (po zaokrouhlení). Celková výše nákladů odvolacího řízení žalobkyně tedy číí 10 358 Kč.

16. Podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. je žalovaný povinen uhradit tyto náklady k rukám zástupce žalobkyně, který je advokátem. Lhůta k plnění byla stanovena jako třídenní (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné dovolání.

Praha 21. listopadu 2023

JUDr. Tomáš Kučera, v. r.
předseda senátu